

MIKOR ELJÖSSZ

Senki nem tudja, mikor eljössz Jézus, abban a pillanatban engem milyen helyzetben fogsz találni. Akkor éppen mit fogok tenni, mondani, gondolni, mi lesz a szívemben, lelkemben, elmémben, élek-e még?

Vagy úgy fogok élni akkor, ahogy az ÚRnak is kedves? Hiszen akkor már ettől a pillanattól kezdve - és minden pillanatban - úgy kell élni, cselekedni, gondolni, hogy az ÚRnak kedvében legyek, és ahogy rám talál, azt mondhasa: „**Gyere a menyezőre, helyed van itt a Mennyországban.**”

Amikor meglátom ŐT teljes színében, fényében, pompájában, szemeimmel, lelkemmel, szívemmel, mit fogok érezni ezekkel az érzékeimmel?

Akkor ez a testem nem lesz már ugyanaz, mert a lelkem ruhája a hónál is fehérebb lesz, amit az ÚR JÉZUS KRISZTUS A VÉRÉVEL tisztára mosott az én, és a világ bűnei bocsánatára: „**Mert úgy szerette ISTEN a világot, hogy**

egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne veszzen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Nem könnyű úgy élni minden pillanatban, hogy ŐRÁ figyeljek, szívvel, lélekkel, elmémmel, minden érzékszervemmel, mert e testemnek kívánsága, vágya, sóvárgása, szívemnek óhaja, sóhaja, gyötrelme, nyavalygása, a szüntelenül háborgó evilág dolgai rángatnak, mint a vitorla kötelei a viharban, mert a viharra figyelünk, nem az ÚRra tekintünk, és elsüllyedünk e világ hullámaiba és a bűnnek bugyraiba.

De ennek vége, ha legalább egy mustármagnyi hittel lelkemben, szívemben és teljes erőmmel az ÚRra tekintek, mindez lehetséges! És JÉZUSSAL kézenfogva elindulok azon az úton, amelyik hozzám vezet - az örök életre.

Adjon az ÚR ehhez erőt, kitartást, amíg el nem jön!

Áldjon az ÚR mindenkit!

Tóth József

MA CSAK ÁLMODOM ARRÓL - dalszöveg

Ma csak álmodom arról,
gyönyörű lehet,
Ha ott állok, végre Előtted.
Ma csak álmodom arról,
hogy lesz majd egy nap,
Mikor színről - színre látlak!
Ma csak álmodom arról...

Mit érzek majd akkor,
mikor dicsőséged vár,
Talán csendben csodállak,
vagy a lábam táncot jár?

Vajon térdemre hullok,
vagy állva nézek Rád,
Halleluját kiáltok,
vagy elnémul a szám?
Ma csak álmodom arról,

ma csak álmodom arról...

Ma csak álmodom arról,
bár ott lennék már,
Ahol a Fiú a mennyegzőre vár.
Ma csak álmodom arról,
mikor nem lesz más,
Csupán boldog, örök imádás;
Ma csak álmodom arról,

Ma csak álmodom arról...

„MA CSAK ÁLMODOM ARRÓL” DAL SZÜLETÉSÉNEK A TÖRTÉNETE

Bart Millard arról beszélt, hogy apja, Arthur egy futball-szerető srác volt (sztár volt texasi középiskolájában), aki erőszakos alkoholistává vált, miután egy munkahelyi baleset következtében megváltozott a személyisége. Tíz éves korára Millard anyja elmenekült férjétől, őt és testvérét apjukra hagyva. Rossz idők voltak.

„Hetente háromszor vagy négyszer megvert.” - mondja Millard. 8-9 éves korában az apja annyiszor megverte, hogy nem tudott ruhát húzni, mert a sebébe ragadt volna, és két napig hiányoznia kellett az iskolából. „Azt hittem, meg fog ölni.” Néhány évvel később olyan történt, ami megváltoztatta Millard apját. Egy verés után órákkal később bement Millard szobájába, hogy kiabáljon vele, hagyja már abba a sírást. Felkapcsolta a lámpát és látta, mit tett a fiával, és sírva fakadt. „Ez az első alkalom, hogy apámat sírni hallottam.” - mondta Bart Millard.

Arthur Millard ezután elküldte a fiatal Bartot az anyjához, mert attól félt, hogy továbbra is bántalmazza. De nem volt ott sokáig. Bartnak hiányzott az apja, mindig vágyott a szeretetére, és hazajött, hogy újra vele éljen. Bár az apja soha többé nem verte meg, kapcsolatuk feszült volt. Bart soha nem érezte úgy, hogy elég jó az apjának.

Bart álma is a futball lett, és a középiskolában ő is sztár volt. Míg nem egy szörnyű éjszaka a pályán eltörte a bokáját, és örökre elvesztette futball-álmait. Bart csatlakozott az iskolai kórushoz, mert választani kellett - új álmodni talált, a zenét. Végül egy helyi gyülekezetbe kezdett járni, és új Atyát is talált - aki feltétel nélkül szerette őt! De, Bart

Millard nem mondott le földi apjáról, akinél nemsokára hasnyálmirigyrákot diagnosztizáltak. Apja ekkor elkezdte jóvátenni régi tetteit. Egyre inkább vallásossá vált, olvasta a Bibliát, rendszeresen járt templomba. Ahogy Arthur egyre jobban beteg lett, a fiával való kapcsolata drámaian javult.

Ő és Bart közel kerültek egymáshoz. Bármilyen szomorú volt apja betegsége miatt, Bart eltöprengett a változáson: végre megvan az apja, akire mindig is vágyott - „**Ha az evangélium meg tudta változtatni ezt a fickót, ezt a szörnyeteget, és beleszeretett Jézusba, akkor az evangélium bárkit meg tud változtatni!**” Nemcsak legjobb barátja lett számára az apja, hanem olyan ember, aki legjobban Istent szerette. És ez nemcsak Arthur Millard jelenét változtatta meg, hanem az örökkévalóságát is. Temetésén Bart nagymamája, aki erősen hitt Krisztusban, ezt mondta fiáról: „**El tudom képzelni, mit lát most a Mennyszámban.**”

Ezek a szavak évekig megragadtak Bart Millardban, míg nem egy szép napon dalszöveggé váltak. Megírta az „I Can Only Imagine” - „Csak elképzelni tudom” című dalát, amit mi magyar nyelven „Ma csak álmodom arról” címen ismerünk.

Nekünk, akik bántalmazás áldozatai lettünk, és csak elképzelni tudjuk, hogy több évtizedes összeomlás után teljes életet éljünk, Bart Millard története reményt ad!

Nincs semmi, és senki, akit az evangélium ne tudna megváltoztatni!

(forrás: Jenny Rapson - Faith és Wikipédia)

BETEGEINK, ÁLLANDÓAN OTTHON LEVŐK AKIKÉRT IMÁDKOZHATUNK, AKIKET MEGLÁTOGATHATUNK:

Dani Csaba, Fenyvesi Margó, Győri János,

id. Heizer József, Hettinger Kálmánné, Löffler Mihály, Molnár Andrásné, Nagy Ferenc, Nagy Ferencné,

Révész Sándorné, Steinerbrunner Ferencné,

Tisza Adolfné, Weisz Györgyné

Kiskőrösi Otthon: Gerzsényi Sándorné

Máriagyúdi Otthon: Szommer Istvánné

Pogányi B. G. Ev. Otthon: Dombóvári Jánosné

Mohácsi Kórház: Szommer Jánosné

PROGRAMOK

Febr.02.17:00 óra, Imaház körül - Imaséta

Febr.09.9:30 óra, Istentisztelet

Istentisztelet előtt imádkozás a Kuckóban, 9:00 óra